

« zurück blättern vor »

PAPLAĆ v. imp., ab 1579; auch *paplotać, plapać, plaplać, płapać*; ‘viel und ohne Grund reden, dummes Zeug reden, schwatzen’ – ‘mówić dużo i bez potrzeby, pleść, bajdurzyć’: 1579 Calag 377a, SPXVI *Plappern. Płápác. Swiegotać. Klećić. Garrire, gannire.* o 1579 Calag 377b, SPXVI s.v. *plapanie: Plapperey. Swiegotanie. Płápianie. Garrulitas.* o 1588 Calep 613a, SPXVI *Loquaciter – Pliapiącz.* o 1588 Calep 613a, SPXVI s.v. *plapanie: Loquacitas – Pliapanie.* o 1629 Rys.Ad. 55, L *Plapla, co mu ślinka do gęby przyniesie.* o 1769–1777 Zab. 12 84, L *Gęba śmiała paple szumnym tonem Co iéy przyplynie z ślinami.* o 1779–1777 Zab. 10 348, L *Plaplać nie uftaie.* o 1781 Zabł.Zbb. 79, L *Czy można wierzyć, co tam kto paplota?* o 1848 Wilk.P.Tak I 134, DOR *Uwalniając się skinieniem ręki od paplotania hrabiego, porwał się z krzesta.* o (1869) 1952 Lam.J.Kor. 43, DOR *Tylko trutnie salonowe paplają bez potrzeby po francusku.* o 1950 Filip.Księżyc 100, DOR *Paplota bez przerwy, skacząc z tematu na temat.* – SPXVI, L, SWIL, SW, DOR. ◇ **Var:** *paplać* v. imp., 1769–1777 Zab.12 84, L – L, SWIL, SW, DOR (lekcew.); *paplotać* v. imp., 1781 Zabł.Zbb. 79, L o [LBel.] 1848 Wiek.P.Tak I 134, DOR – L, SWIL, SW (daw.), DOR; *plapać* v. imp., 1588 Calep 613a, SPXVI – nur SPXVI; *plaplać* v. imp., 1629 Rys.Ad. 55, L o [LBel.] 1769–1777 Zab. 10 348, L – L, SWIL, SW (m.u.); *płapać* v. imp., 1579 Calag 377a, SPXVI o [LBel.] 1579 Calag 377b, SPXVI – nur SPXVI. ◇ **Etym:** **1)** frühhd. *plappern* v., GRI. **2)** frühhd. *plappen* v., GRI. ❖ Das deutsche Wort, das wohl lautmalend motiviert ist, wurde zunächst mit der ursprünglichen Lautfolge [plap-] entlehnt, woraus später [papl-] wurde.

« zurück blättern vor »